

Hvis en ny virksomhed svarer til beskrivelsen i bilaget af den pågældende branche, skal godkendelsesmyndigheden indarbejde bilagets standardvilkår i godkendelsen. Bilagets standardvilkår får retsvirkning, når de er indarbejdet i en godkendelse. Herved sikres det, at virksomheder inden for samme branche i videst mulig omfang får samme vilkår og dermed lige konkurrencevilkår. Kun i særlige tilfælde skal der være adgang til at fravige standardvilkårene.

Forslaget indebærer ikke ændringer i de nugældende regler om retsvirkningerne af en allerede meddelt godkendelse. Det betyder i praksis, at eksisterende godkendelser bevarer deres gyldighed, og at tilsynsmyndigheden først efter udløbet af retsbeskyttelsesperioden (dvs. tidligst 8 år efter godkendelsens meddelelse) kan revidere godkendelsen og erstatte vilkårene med standardvilkår med en rimelig frist til at imødekomme vilkårsændringerne.

Det forudsættes, at standardvilkårene udarbejdes således, at de er repræsentative for den samlede viden om en given branche på et givet tidspunkt. Med den viden og erfaring miljømyndighederne har i dag, skønnes det muligt at beskrive den potentielle forurening fra en lang række virksomhedstyper og opstille et sæt standardkrav baseret på den bedste tilgængelige teknik for branchen. Opmærksomheden henledes dog på, at krav til støj, lugt og direkte udledning af spildevand vanskeligt kan standardiseres, idet sådanne vilkår altid beror på en konkret vurdering i forhold til omgivelserne. Der vil derfor ikke kunne opstilles standardvilkår for disse forhold, der i stedet må vurderes konkret.

Da det næppe kan forventes, at det er muligt at beskrive en given virksomhedstype, således at beskrivelsen udtømmende dækker alle tænkelige produktionsforhold inden for branchen, er det hensigten, at virksomheder, der er atypiske i forhold til beskrivelse af branchen, skal godkendes helt eller delvis på individuelt fastsatte vilkår.

I overensstemmelse med Virksomhedsudvalgets anbefaling vil Miljøstyrelsen i videst mulig omfang udarbejde standardvilkår for godkendelse af virksomheder under det forenklede godkendelsessystem i samarbejde med de respektive brancher og organisationer samt kommunale eksperter. Inden udgivelse sendes de i eksternt høring til de kommunale parter, de grønne organisationer og andre relevante interessenter.

For de virksomhedstyper, der skal omfattes af det forenklede godkendelsessystem, og hvor der ikke kan udarbejdes standardvilkår, foreslås det, at godkendelsen meddeles på individuelt fastsatte vilkår på tilsvarende

måde som i dag, men på baggrund af det forenklede ansøgningsskema.

Det foreslås, at det forenklede godkendelsessystem indføres inden for samme rammer som det nugældende godkendelsessystem, dvs. i lovens kapitel 5. Det betyder bl.a., at kriterierne for, hvornår der skal søges om godkendelse, opretholdes, ligesom principperne for revurdering og retsbeskyttelse opretholdes, jf. lovens §§ 33, 41, 41 a, b, og c. Desuden foreslås det, at tilladelse til direkte udledning af spildevand fortsat integreres som en del af godkendelsen, jf. lovens § 34, stk. 4.

5. Listen over godkendelsespligtige virksomheder

Der lægges op til, at listen over virksomheder, der skal være omfattet af det nugældende godkendelsessystem, slankes betydeligt, således at den fremover kun skal omfatte større og miljøbetydende virksomheder. De resterende listevirksomheder overføres til det forenklede godkendelsessystem.

Det nuværende godkendelsessystem vil efter slankningen som minimum omfatte de listevirksomheder, der er omfattet af henholdsvis IPPC-direktivet og VVM-direktivets bilag 1.

Udformningen af de nye lister over virksomheder, der henholdsvis skal omfattes af det nugældende og det forenklede godkendelsessystem, vil blive forhandlet nærmere med de berørte interesseorganisationer.

6. Klage- og underrettningsreglerne

Visse organisationer har rejst spørgsmål om rækkevidden af klage- og underrettningsbestemmelserne for foreninger og organisationer.

Det drejer sig for det første om, hvorvidt organisationernes klageret kun omfatter afgørelser truffet efter bestemmelser i de kapitler i loven, som er nævnt i §§ 99 og 100, eller om den også omfatter afgørelser truffet efter bekendtgørelser udstedt med hjemmel i de pågældende kapitler. Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen fortolker bestemmelserne således, at det kun er afgørelser truffet direkte i medfør af loven, der er omfattet. Dette vurderes også at være en rimelig retstilstand, idet de afgørelser, der har direkte ophæng i bestemmelser i loven, generelt betragtes som mere alment væsentlige og af større betydning for miljøet end de afgørelser, der er hjemmel til at træffe i bekendtgørelser.

For det andet drejer det sig om, hvorvidt reglerne i § 76 skal forstås sådan, at organisationer har krav på underretning om afgørelser inden for de nævnte kapitler, også selv om klageadgang over disse er afskåret.